

TZ 3_2015

Olomoucká akce Procházka s vernisážemi sklídila obrovský úspěch

Ve čtvrtek **23. dubna** proběhla v Olomouci rozsáhlá společná akce **všech nezávislých** olomouckých galerií, které v tomto severomoravském městě prezentovaly přesporní české umělce. Během odpoledne a večera se uskutečnilo **celkem sedm** na sebe navazujících vernisáží ať již v bytových nebo guerillových galeriích, stejně tak v renomovaných výstavních prostorech. V nich si budou moci návštěvníci včera otevřené výstavy prohlédnout **ještě v nadcházejících týdnech** (přesné termíny konání jednotlivých výstav přikládáme v popisu). Vernisáže a procházku mezi olomouckými galeriemi doprovodily také **provokativní performance** a alternativní, lehce pikantní koncerty.

Akce, kterou pořadatelé pojmul jako „výstavy s procházkou“ či „procházkou s vernisážemi“ (oficiální název události zněl XY s podtitulem *Výstavy s procházkou / Procházka s vernisážemi*) se setkala s obrovským zájmem veřejnosti; od první vernisáže v Galerii Horká byly **kapacitní možnosti** galerií zcela naplněny. Na řadě míst se **musely vernisáže odehrát hned několikrát** po sobě, aby se zájemci mohli v galerii prostřídat a vyslechnout si slovo kurátora a umělce. Najednou se totiž na mnohá – byť prostorná – výstavní místa **nevešli**.

Slunné jarní odpoledne napomohlo velmi uvolněné atmosféře, kdy se někteří návštěvníci spontánně přidali k programu akce a v přestávkách mezi jednotlivými vernisážemi nabídli návštěvy vlastních „bytových galerií“. Akce obdobného charakteru je v Olomouci dosud naprostým unikátem.

XY: Výstavy s procházkou / Procházka s vernisážemi, společný projekt olomouckých nezávislých galerií

Na akci XY se podílel PAF (Přehlídka animovaného filmu), který v současnosti funguje jako celoroční kulturní platforma propagující zejména české umění, a nezávislé galerie: Galerie W7 (v historickém kulturním prostoru „W7“ na Wurmově ulici 7), galerie v tramvaji Galerie Dé, bytové galerie Galerie Horká a LaVor, na Konviktu (Umělecké centrum univerzity Palackého) ukrytá Hidden Gallery a výstavní prostor vitrinového typu Vitrína Deniska. Koncerty a projekce proběhly v kulturním prostoru W7.

XY připravilo celkem **osm kurátorů** (Monika Beková, Martin Cáb, Alexandr Jančík, Filip Kartousek, Jiří Sedlák, Pavel Šuráň, Petr Švolba, Kamil Zajíček).

Svou tvorbu v Olomouci představili umělci **Tomáš Hodbod', Eva Jaroňová, Jana Kasalová, Veronika Vlková, Anna Wolf, Markéta Wágnerová, Vojtěch Maša, Panáčík a Václav Stratil**.

16:00, Galerie Horká, Tomáš Hodbod': Močil jsem na mrtvého zajíce a strašně tě miluju

Jako první měli návštěvníci možnost zavítat na vernisáž v bytové Galerii Horká. Po vystoupení po schodech ze dvora kolem vrátnice až do nejvyššího patra komplexu byli konfrontováni nejen s ohromujícím výhledem na Olomouc, ale především s nekonvenčním prostředím galerie, bytu, v němž se prolínají předměty běžné spotřeby nezbytné pro život – a dokonce zvířata či rostliny – s uměleckými díly a spontánními instalacemi.

Prostor Hodbod'ovy výstavy (který kurátor Pavel Šuráň uvedl jako „*sklep galerie*“) překvapil svou velkorysostí – holobyt byl stylizován do podoby improvizované galerijní white cube. Podlaha pokrytá žíněnkami však při pohybu sugerovala návštěvníkům subverzivní pocit nejistoty a vratkosti, snad odkazující na měkkou půdu, s níž Hodbod' ve svém profesním životě přichází do styku (umělec se žíví jako profesionální sběrač ovoce a rostlin; tuto skutečnost často promítá do svých prací).

Hodbod' v Horké vystavil dvě videa (tematizující západ slunce ve Skotsku a projektovanou fotografii s motivem hrnce balancujícího na hraně stolu) a sérii fotografií instalovaných na matracích. Celá výstava vychází z Hodbod'ovy „aktuality“ – čerstvé sběračské zkušenosti ze zahraničí. Performer výstavu uvedl strhujícím výkladem o technikách sběru ovoce a životních podmínkách sběračů.

Ve stejném duchu se odvíjela také jeho performance „na pomezí života a smrti“. Hodbod' nejprve vyzval k asistenci dobrovolnici z publika, která se měla stát „*součástí výstavy*“. Dobrovolnici posléze oznámil, že jejím úkolem bude „*nehnutě ležet na karimatce, co mi ve Skotsku zachránila život*“.

Dobrovolnice z řad olomoucké holubí letky bezprostředně šokovala publikum, když prokázala nebývalý rétorický talent. Fatální historkou z vlastního neutěšeného života dodala následné Hodbod'ově akci nebývalou sílu a syrový existencionální rozměr. V rámci akce se dobrovolnice před publikem uložila na podlahu na nafouknutou karimatku do pozice nebožtíka, s rukama zkříženýma na prsou. Hodbod' jí mezi nohy vložil květináč s rozkvetlými narcisy, které za odborného výkladu o sklizení narcisů otrhal. „Sklizené“ květiny poté daroval dobrovolnici, kterou byla postarší dáma se sníženou pohyblivostí, a celou sešlost rozpustil.

„*Kromě šílených punkových performance dělá Hodbod' také performance nebo videa – jeho videa jsou rovněž do jisté míry performativní – která jsou svým vyzněním intimní, personální... Interpretuje v nich své vlastní ‚aktuality‘ týkající se jeho [aktuálního] života, a interpretuje abstraktní, obecná témata. Jde samozřejmě o samé důležité věci jako život, smrt, lidská gesta, lidské projevy, možnosti,*“ podotkl k výstavě její kurátor Pavel Šuráň (v Olomouci známý jako Páv Les Uran).

Výstavu Tomáše Hodbodě je v Galerii Horká možno navštívit po domluvě až **do 18. května 2015.**

Tomáš Hodbod': Močil jsem na mrtvého zajíce a strašně tě miluju
Galerie Horká, Pasteurova 8a
24. 4. – 18. 5. 2015
kurátor: Pavel Šuráň (tel. +420 776 871 218)

//

Tomáš Hodbod' (*1978) 1. Každý hraje Hru. 2. Kdykoliv hráč na Hru pomyslí, prohrál; regulativním cílem je zapomenout na Hru. 3. Poražený se musí přiznat např. prostřednictvím sdělení „prohrál jsem (Hru)“.

Tomáš Hodbod' se dlouhodobě věnuje akčnímu umění, videu a multimédiím (i teoreticky). Absolvoval FaVU u Tomáše Rullera v Ateliéru performance. Na Horké představil své aktuality prostřednictvím videa – fotografií – textu – akce (hry). <http://tomashodbod.net>

Galerie Horká: http://www.actiongalleries.info/detail_galerie.php?l=cz&id=51

16:45, Galerie Dé, Eva Jaroňová: A ty kosti zpívají...

Poté se početný vernisážový průvod přesunul na Žižkovo náměstí na zastávku naproti pedagogické fakultě, odkud v 16:53 vyjela linková tramvaj č. 6. Jako zadní vůz byla připojena Galerie Dé s výstavou kreseb valašské umělkyně Evy Jaroňové.

Projekt Galerie Dé funguje ve standardním tramvajovém voze, který se řídí jízdním řádem a při nástupu do galerie je nutné vybavit se platnými jízdními doklady. Jako instalační prostor v Galerii Dé slouží reklamní plochy nad hlavami cestujících. Galerie Dé funguje v linkovém voze s registračním číslem 243 od roku 2013.

Výstava znepokojivých kreseb Evy Jaroňové bude v olomoucké tramvaji přítomna minimálně **do 8. května 2015**.

Eva Jaroňová: A ty kosti zpívají...
Galerie Dé, linková tramvaj DPMO
24. 4. – 8. 5. 2015
kurátor: Kamil Zajíček (tel. +420 603 279 051)

//

Eva Jaroňová (*1984) pochází z Valašska a vystudovala FaVU v Brně. Věnuje se především ilustraci, malbě a hudbě, příležitostně také instalaci, videu a designu. Vydala autorskou knihu *Škůdci*, která je vytištěná experimentální formou sítotisku a risografu a obsahuje stejnojmenný komiks. Autorka publikuje své ilustrace například v časopisech *Živel*, *Čilichilli*, *Artmap*, na serveru *Artalk*, ilustruje knihy nakladatelství Tribun. Mezi její hudební aktivity patří elektro-popové projekty ◇>≈ (PzH) a No Fun at All in the House of Dolls a lo-fi punkové trio Sitcom.

<http://evajaronova.blogspot.cz>

Galerie Dé: <http://www.artnative.tv/galerie-de/>

17:00, Vitrína Deniska, Jana Kasalová: Obvykle se skrývám bůhví kde

Další zastávkou byla vernisáž ve Vitríně Denisce, která se nalézá několik kroků od tramvajové zastávky „U Sv. Mořice“, vedle obchodu Kožené věcičky. Jana Kasalová, která se ve své umělecké tvorbě dlouhodobě věnuje fenoménu mapy, zde zahájila svoji výstavu *Obvykle se skrývám bůhví kde*.

„Jana je vůbec první člověk, který se za celou historii Vitríny Denisky – která existuje od roku 2011, jde už asi o třicátou osmou výstavu – zaměřil na historický původ ulice. Ve své současné tvorbě se zabývá prostorem mapy a kartografickým fenoménem, rozhodla se proto reflektovat ulici, na které se Vitrína Deniska nachází, a která v průběhu let změnila název,“ uvedl výstavu kurátor Alexandr Jančík.

„Denisova ulice je jednou z nejstarších v Olomouci, genius loci zde funguje naprosto neuvěřitelným způsobem. A tak jsem se trochu ponořila [do historie], i díky spolupráci Saši [Jančíka], který mě navedl na důležitou literaturu, a zjistili jsme, že se tady během 1000 let vystřídal pět názvů. Denisova ulice je tady velmi krátce, asi tak osmdesát let, ani ne sto, ale původně se jmenovala latinsky, Platea Sutorum, Ševcovská ulice, v 16. století byla přejmenovaná na Nožířskou, Messerer Gasse – Německy. Hrozně mě baví hledání časového překrývání názvů: jak určitá místa a obydlí, obce a města ke svým názvům přicházejí a jak se to všechno prolíná. Proto jsem se to tady pokusila vizuálně opět navrstvit s takovou koláží map Olomoucka a Olomouce,“ doplnila k výstavě umělkyně.

Výstavou se mohou kolemjdoucí těšit až **do 15. května 2015**.

Výstava je také součástí programu [Ekologických dní Olomouc](#). U této příležitosti Jana Kasalová v Olomouci realizuje rovněž tematicky **spřízněnou uměleckou dílnu „Mapa jako podoba nitra a odraz světa“**, která proběhne v pátek 24. dubna, v 9–15 hodin v Divadle hudby, kde je k vidění rovněž její výstava **“Než zmizím kdesi v ulicích”**.

Jana Kasalová: Obvykle se skrývám bůhví kde
Vitrína Deniska, Denisova 5
24. 4. – 15. 5. 2015
kurátor: Alexandr Jančík (+420 732 475 173)

//

Jana Kasalová (*1974) studovala malířství u prof. Jiřího Načeradského na FaVU v Brně a postgraduálně umění na Universidad Complutense v Madridu a Cuence. Žila a tvořila v Londýně, Paříži a New Yorku, což také výrazně poznamenalo její tvorbu, v níž se dlouhodobě zabývá interpretací mapy a krajiny. V posledním projektu pracuje s krajinou měst světových metropolí. Písmo a jazyk jsou důležitou součástí tohoto experimentu. Zaměřuje se na názvy v mapě jako na pojem, který je snadno změnitelný, zničitelný a zároveň je nositelem dlouhé paměti místa.

www.kasalova.eu

18:00, LaVor, Veronika Vlková: Dobroslava

Po občerstvení u Vitríny Denisky se společnost přesunula do galerie LaVor. „Příležitostná galerie“ LaVor má vyhraněnou menší obdélníkovou místnost (do určité míry simulující galerijní white cube, klasický bíle natřený výstavní prostor) v bytě, který jinak slouží jako umělecké ateliéry Kateřiny Dobroslavy Drahošové, Petra Švolby a Jiřího Sedláka.

Výstava významné brněnské umělkyně Veroniky Vlkové, v poslední době známé svými výstavními spolupracemi s Janem Šrámkem, měla být poetickým portrétem právě Kateřiny Dobroslavy Drahošové. Vyvážená multimediální instalace neslevila nic ze standardu, který Vlková udržuje u výstav ve velkých oficiálních galeriích.

„S Veronikou Vlkovou se příležitostně setkáváme již delší dobu, a byla člověk, který nás napadl jako první naprosto okamžitě, když jsme měli oslovit umělce pro výstavu v rámci akce XY,“ zahájil výstavu kurátor LaVor, Petr Švolba.

„Když jsem sem dostala pozvání, chtěla jsem vycházet z toho, že jde v podstatě o bytovou galerii, tak ji alespoň vnímám. Když jsem se dozvěděla, že v tomto prostoru pracuje právě Dobruška, jen jsem na tento prostor navázala – chtěla jsem jí vytvořit portrét. Instalace je tedy inspirovaná prací Kateřiny Dobroslavy,“ uvedla ke své výstavě Vlková.

Výstavu *Dobroslava* Kateřiny Vlkové je možné navštívit do **10. května 2015**.

Veronika Vlková: Dobroslava
LaVor Gallery, Třída Spojenců 4
24. 4. – 10. 5. 2015

kurátor: Kateřina Dobroslava Drahošová, Petr Švolba (tel. +420 723 160 450)

//

Veronika Vlková (*1985) pochází z Brna, kde vystudovala Ateliér multimédií na FaVU. Ve své práci zpracovává představy o neviditelných a nesrozumitelných věcech, vzpomínky z dětství, pohádky, sny a vlastní mytologie do narativních kreseb, krátkých filmů, instalací a audiovizuálních projektů. Zajímají ji vztahy mezi výtvarnými médii a ostatními uměleckými disciplínami. Inspirací jí je tvorba Inuitů, tvorba a teorie outsiderů, setkání, děti a nepovedené a neužitečné předměty. V posledních letech úzce spolupracuje s vizuálním umělcem Janem Šrámkem, především prostřednictvím společných instalací a animovaných videí.

<http://veronikavlkova.tumblr.com>

LaVor: <https://www.facebook.com/pages/LaVor/646613232102523>

19:00, Hidden Gallery, Anna Wolf: Potřebná plocha

Hidden Gallery se tentokrát skrývala v přízemí bývalého Jezuitského konviktu, který dnes slouží jako Umělecké centrum Univerzity Palackého. Hidden Gallery je „guerillová galerie“, která se bez povolení koná na rozličných místech po celé republice (více viz <http://filipkartousek.com/hiddengallery/>). Na Konviktu se její vernisáž konala již po čtvrté.

K jejímu nalezení stačilo vejít do pravého dolního traktu a v prvním patře na konci chodby se po pravé straně skrýval rozměrný dutý kvádr, jehož interiér Anna Wolf pečlivě vyměřila (či „standardizovala“) dle návodů architekta Ernsta Neuferta. Do instalace bylo možno vejít a konfrontovat tak geometrické výměry autorčina osobního prostoru s vlastní tělesnou velikostí. Autorka výstavu nijak nekomentovala, v rámci vernisáže pouze performativně napsala její název v ruštině na vnější stěnu galerie. Místo vína se podával boršč.

Podle kurátora Hidden Gallery Filipa Kartouska je projekt Hidden Gallery především o místech. „*O místech, která denně míváme a neuvědomujeme si jejich přítomnost. Naším cílem je tato místa zpřítomnit formou vernisáží, akcí, happeningu. Místo se stává dilem/médiem a jeho zpřítomnění je uměleckým zásahem. Jednou bych chtěl docílit toho, aby lidé přišli jen na vernisáž místa, tam žádná výstava, žádný happening, jen čistý prožitek atmosféry.*“

Skrytou galerii lze na Konviktu nalézt až do **23. května 2015**.

Anna Wolf: Potřebná plocha
Hidden Gallery, Univerzitní 3 (Konvikt, 1. patro vpravo)
24. 4. – 23. 5. 2015
kurátor: Filip Kartousek (tel. +420 605 460 637)

//

Anna Wolf (*1990) je vzděláním architektka a autorka architekturou přímo inspirovaná, jejím smyslem, zákonitostmi i vnímáním. V současné době diplomuje v Ateliéru malby u Petra Kvíčaly na FaVU. Pro olomouckou výstavu se pokusila o typizaci specifického tvůrčího prostoru (na motivy vlivné publikace Bauentwurfslehre německého architekta Ernsta Neuferta), což sama považuje za oxymóron.

<http://filipkartousek.com/hiddengallery/>

19:30, freskový sál kulturního prostoru W7, Markéta Wágnerová: Krása Žít

Po příchodu do kulturního prostoru W7 na Wurmově ulici, kde se měl odehrát zbytek programu, čekala na návštěvníky vernisáže projekce videa ve freskovém sále. Tříhodinové video obsahovalo tematické cykly, při jeho sledování tedy bylo možné volně vcházet a odcházet a opět se k projekci později navracet.

Historická atmosféra freskového sálu však řadu návštěvníků sváděla ke sledování videa způsobem typickým spíše pro kino (byly pro ně připraveny židličky a polštáře na zemi k usednutí), nežli „průchozí“ galerijní instalace.

Experimentální nenarativní video, nebo „nový dlouhý český film o marnosti místního pachtění“, jak jej označuje sám autor („Markéta Wágnerová“ je pseudonymem Petra Dočkala), je [ke zhlédnutí také na YouTube](#).

Markéta Wágnerová: Krása Žít
Freskový sál W7, Wurmova 7
23.4. 2015
projekce (ČR, 2014, 194 min)
kurátor: Martin Cáb

//

Fotograf a student Ateliéru environmentu na FaVU VUT v Brně se zabývá spirituálními přesahy v různých médiích, hlubokým vztahem k přírodě v kontrastu se současným způsobem života, nebo i čímkoli jiným, co se jí líbí. Jedním z nejdůležitějších bodů v její tvorbě je spolupráce.

20:00, Galerie W7, Vojtěch Maša: Lipánek

V prostoru historické budovy na Wurmově 7 se nalézá také Galerie W7, jejíž stěny jsou natřeny netypickou temně modrou barvou. Vystavující Vojtěch Maša se vernisáže zúčastnil jako jediný z umělců přes Skype, povinnosti ho bezprostředně po instalaci odvolaly do Budapešti.

Kurátorka Monika Beková osvětlila autorovu sofistikovanou práci s instalací v prostoru následovně: „**Celý tento prostor funguje jako velká instalace. Nebudete patrně hned vědět, co je umění a co je ostatní (...)** k orientaci vám poslouží zalaminovaný návod, který leží opodál na stole. Maša zde sice prezentuje cyklus maleb – maluje jídlo, to, na co má zrovna chuť – tyto své obrazy však posunul do prostoru, přičemž využil věci, které se v tomto prostoru už nalézaly, patří sem.

*Například k obrazu sushi setu postavil bílý stojan na oblečení, ke kterému samozřejmě patří také věšáčky, použil zákoutí [nevhledný dřevěný kryt v rohu místnosti], ze kterého vytvořil obraz. Použil přitom věci, které do tohoto prostoru přirozeně patří, takže je to velmi precizně promyšlené; Maša je velmi precizní člověk. (...) Hostem výstavy je japonská výtvarnice **Yumi Yahiro**, křeslo v rohu [se zlatým potahem] doplňuje instalaci jejího obrazu. Maša přitom pracuje s komplementárností barev zlaté a modré.*

*Všechny zde prezentované práce jsou **velmi nové**, pochází z přelomu roku 2014 a 2015. Maše na výstavu zařadil i obrazy, ve kterých sám sebe kopíruje a **problematizuje tematiku originálu a kopie.**“*

Otevřený laptop s Mašou na Skypeovém videochatu pak putoval mezi davem diváků, kteří mu kladli otázky k jeho tvorbě. Dozvěděli se tak například, že dosud ještě nikdy nenamaloval rohlík.

Výstava bude v Galerii W7, která se nalézá ve foyer divadla W7, ke zhlédnutí do **24. května 2015.**

Vojtěch Maša: Lipánek

Galerie W7, Wurmova 7

24. 4. – 24. 5. 2015

kurátor: Monika Beková (tel. + 420 728 570 608)

//

Vojtěch Maša (*1982) „Maluju, na co mám zrovna chuť.“ Finalista ceny 333 Národní galerie v Praze a vítěz Ceny EXIT z roku 2013, matematický biolog a v současné době student brněnské FaVU Ateliéru intermédií Václava Stratila, představí na W7 svou nedokončenou sérii obrazů jídla. Jako host vystaví svůj obraz i japonská umělkyně Yumi Yahiro.

www.vojtechmasa.com

20:30, Divadelní sál W7, koncerty: Panáčik Václav Stratil

Poslední složkou čtvrtletního programu byla netrpělivě očekávaná večerní vystoupení. Nejprve zaujal kontroverzní Panáčik svými provokujícími sexuálně laděnými texty založenými na repetici a především výraznou vizuální složkou – videi doprovázejícími jeho vystoupení na způsob videoklipu. Kombinace jeho elektronické a experimentální hudby s vizuálem beze zbytku naplňovala název Panáčikova posledního alba *Postomoderna*. Skandující fanoušci vytvořili v přeplněném divadelním sále živelnou atmosféru.

Zcela plno bylo také na závěrečný koncert Václava Stratila, který s Panáčikovým vystoupením žánrově kontrastoval, byl však **neméně provokativní**. Diváci tentokrát netančili, ale **seděli a naslouchali Stratilově** „one-man show“, kromě přistavených židliček usazení rovněž na zemi po celé ploše tanečního parketu. „Písničkář“ – performer a konceptualista Stratil, jenž se sám doprovázel na ozvučenou akustickou kytaru, pracoval s prvoplánovou provokací, humorem a nadsázkou. Jeho vystoupení v Olomouci se setkalo s bouřlivým ohlasem; část publika tvořila fanouškovská základna, kterou si přivezl z Brna. Publikum se skvěle bavilo a s autorem průběžně přátelsky a živě komunikovalo, ozývaly se i hlasy vytrvale skandující jeho jméno. Proslulý brněnský umělec a olomoucký rodák svou hudební tvorbu (nabourávající klišé „hudebně zdatného interpreta“) doplnil provokativním porušováním pravidel daného prostoru a **koncert ukončil ostentativně zdviženým prostředníčkem směrem k publiku** – v dobré náladě a s úsměvem na rtech.

//

Panáčik je multimediální platforma vznikající roku 2006, kdy Tomáš Moravanský pod tímto pseudonymem tvoří skladby jako součást vyrovnání se s pubertou a dospíváním. Z kompilací určených do šuplíku se roku 2009 stal koncertní projekt mnohonásobné spolupráce s dalšími hudebníky, umělci (performery, video-artisty, divadelníky a dalšími.... (Full Moon Zine, <http://www.fullmoonzine.cz/koncerty/panacik-sk>)

<http://www.panacik.com>

//

Olomoucký rodák Václav Stratil (*1950) je konceptuální umělec, kreslíř, performer a malíř, který dlouhodobě žije v Brně. Jako materiál používá především svou vlastní osobu a zkoumá proměnlivost lidské identity. Václav Stratil napůl vážně a napůl ironicky pracuje nejen se svým tělem, ale i se svojí rolí umělce ve společnosti a dokonce i pedagoga na vysoké umělecké škole (vede ateliér na brněnské FaVU). Jeho výstavy mají často charakter performance nebo jedinečné instalace, v rámci XY se představí jako hudebník.

<http://www.artlist.cz/vaclav-stratil-183/>), <http://intermedia.ffa.vutbr.cz/stratil/>

XY

výstavy s procházkou / procházka vernisážemi
společný projekt olomouckých nezávislých galerií

23.4.2015 / Olomouc

//

16:00 | Tomáš Hodboď: Močil jsem na mrtvého zajíce a strašně tě miluju | vernisáž |
Galerie Horká

16:45 | Eva Jaroňová: A ty kosti zpívají... | Galerie Dé

17:00 | Jana Kasalová: Obvykle se skrývám bůhví kde | vernisáž | Vitrína Deniska

18:00 | Veronika Vlková: Dobroslava | vernisáž | laVor Gallery

19:00 | Anna Wolf: Potřebná plocha | vernisáž | Hidden Gallery

19:30 | Markéta Wágnerová: Krása Žít | projekce | Freskový sál W7

20:00 | Vojtěch Maša: Lipánek | vernisáž | W7

20:30 | Panáček, Václav Stratil | koncerty | Divadelní sál W7

22:30 | afterparty XY | Vertigo

kurátorská záštita:

Monika Beková, Martin Cáb, Alexandr Jančík, Filip Kartousek, Jiří Sedlák, Pavel Šuráň, Petr Švolba, Kamil Zajíček

partneři:

Ministerstvo kultury České republiky, International Visegrad Fund, Olomoucký kraj, Divadlo na cucky, Club Vertigo, ArtMap, jltjlb, Přehlídka animovaného filmu Olomouc, Pastiche Filmz, DPMO, Sluňákov, EDO, Kožené věcičky ad.

webové stránky galerií

Galerie Horká: http://www.actiongalleries.info/detail_galerie.php?l=cz&id=51

Galerie Dé: <http://www.artnative.tv/galerie-de/>

Vitrína Deniska: <http://vitrinadeniska.cz/>

LaVor: <https://www.facebook.com/pages/LaVor/646613232102523>

Hidden Gallery: <http://filipkartousek.com/hiddengallery/>

Freskový sál W7: <http://www.divadlonacucky.cz/index.php?page=freskovy-sal>

Divadelní sál W7: <http://www.divadlonacucky.cz/index.php?page=divadelni-sal>

Galerie W7: <http://www.artmap.cz/galerie-w7>,

<http://www.divadlonacucky.cz/index.php?page=galerie-w7>

Vertigo: <http://www.klubvertigo.cz/>

Kontakt pro média:

media@pifpaf.cz

+608 754 730

Vitrína Deniska: Alexandr Jančík, +420 732 475 173

XY: Alexandr Jančík, +420 732 475 173

Galerie W7: Monika Beková, + 420 728 570 608

Hidden Gallery: Filip Kartousek, +420 605 460 637

LaVor: Petr Švolba, +420 723 160 450

Galerie Horká: Pavel Šuráň, +420 776 871 218

Galerie Dé: Kamil Zajíček, +420 603 279 051

--

Media Management
2015 14th PAF
www.pifpaf.cz

tel.: +420 608 754 730

PAF 2015 | 03.-06.12. | Olomouc

□ 14. Přehlídka animovaného filmu

■ 14th Festival of Film Animation